

קיצור הדף היומי

י"ג בְּחֶשְׁוֹן תשפ"ב ראש השנה • י

ל' יום חשובים שנה

• ת"ר: אחד הנוטע, המבריך, המרכיב,
ל' יום קודם ר"ה דשביעית, עלתה לו שנה, ומותר לקיימן.
פחות מל' יום לפני ר"ה, לא עלתה לו שנה, ואסור לקיימן.
ופירות אסורים עד ט"ו בשבט, ורביעי וחמישי. לערלה, ולרבעי.
ד'ובשנה הרביעית ובשנה החמישית',
פעמים שברביעית ועדיין אסורה משום ערלה, ובחמישית לרבעי

ויקשה דלא כר"מ: דיום אחד בשנה חשוב שנה.
דפר האמור בתורה סתם לר"מ: בן כ"ד חודש, ויום אחד.
לר"א: בן כ"ד חודש ול' יום.
דכל 'עגל סתם בן שנה, בן בקר בן שתיים, פר בן ג'.
ואין לומר: דווקא בסוף שנה, ולא בתחילת שנה.
שהוכיח רבא: ק"ו מנדה שאין תחילת היום עולה לה בסופה,
סוף היום עולה לה בתחלתה, שנה, שיום אחד עולה לה
בסופה כ"ש שיום אחד יעלה בתחלתה?

וקשה דגם לא כר"א: דל' ול' בעי.
דתנן: אין נוטעין ומבריכין ומרכיבין בערב שביעית,
פחות מל' יום לפני ר"ה, ואם נטע יעקור
ר"י: הרכבה שאינה קולטת בג' ימים שוב אינה קולטת.
ר"י ור"ש: שתי שבתות.
ואר"נ מרב"א: להאומר ל' - צריך ל' ול', לקליטה ולתוספת
להאומר שלשה - צריך שלשה ול',
להאומר שתי שבתות - צריך שתי שבתות ול' יום

ויקשה גם דלא כר"י: דשלושה ול' יום בעי!
אלא כר"מ: ול' לקליטה. ויום ל"א עולה לכאן ולכאן.

ר"י: ושניהן דרשו 'ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש',
לר"מ: מזה שיום אחד וקרי לה שנה, ש"מ יום אחד חשוב שנה.
ואידך: ד'באחת ושש מאות שנה' - שנה אשש מאות קאי,
ור"א: 'בראשון באחד לחדש', יום אחד הוא שנכנס בחדש,
וקרי ליה חדש ומדחשוב חדש. ל' יום חשובין שנה.
וחדש נמנה בימים, ושנה בחודשים.